Diumenge 2 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Jn* 1,29-34): En aquell temps, Joan veu venir Jesús cap a ell, i diu: «Mireu l'Anyell de Déu, el qui lleva el pecat del món. Aquest és aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que ha passat al davant meu, perquè era primer que jo. I jo no el coneixia, però, perquè fos manifestat a Israel, per això he vingut a batejar amb aigua». I Joan testimonià, dient: «He vist l'Esperit, que baixava com un colom del cel, i es posà damunt ell; i jo no el coneixia, però el qui m'envià a batejar amb aigua, ell em digué: "Aquell damunt el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, aquest és el qui bateja en l'Esperit Sant". I jo he vist i he testimoniat que aquest és el Fill de Déu».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Mireu l'Anyell de Déu, el qui lleva el pecat del món»

Mn. Joaquim FORTUNY i Vizcarro
(Cunit, Tarragona, Espanya)

Avui hem sentit Joan que, en veure Jesús, diu: «Mireu l'Anyell de Déu, el qui lleva el pecat del món» (Jn 1,29). Què deurien pensar tota aquella gent? I, què entenem nosaltres? A la celebració de l'Eucaristia tots resem: «Anyell de Déu que lleveu el pecat del món, tingueu pietat de nosaltres / doneu-nos la pau». I el sacerdot invita els fidels a la Comunió tot dient: «Mireu l'anyell de Déu, mireu el qui lleva el pecat del món...».

No dubtem que quan Joan digué «mireu l'anyell de Déu» tots van entendre què volia dir, ja que l'anyell és una metàfora de caràcter messiànic que havien emprat els profetes, principalment Isaïes, i que era ben coneguda de tots els bons israelites.

D'altra banda, l'anyell és l'animalet que els israelites sacrifiquen per rememorar la pasqua, l'alliberament de l'esclavitud d'Egipte. El sopar pasqual consisteix a menjar un anyell.

I encara els Apòstols i els pares de l'Església diuen que l'anyell és signe de puresa, simplicitat, bondat, mansuetud, innocència... i Crist és la Puresa, la Simplicitat, la Bondat, la Mansuetud, la Innocència. Sant Pere dirà: «Sabeu que heu estat alliberats (...) amb la sang preciosa de Crist, anyell sense tara ni defecte» (1Pe 1,18.19). I sant Joan, a l'Apocalipsi, empra fins a trenta vegades el terme "anyell" per a designar

Jesucrist.

Crist és l'anyell que lleva el pecat del món, que ha estat immolat per donar-nos la gràcia. Lluitem per viure sempre en gràcia, lluitem contra el pecat, avorrim-lo. La formosor de l'ànima en gràcia és tan gran que cap tresor se li pot comparar. Ens fa agradables a Déu i dignes de ser estimats. Per això, al "Glòria" de la Missa es parla de la pau que és pròpia dels homes que estima el Senyor, dels que estan en gràcia.

Sant Joan Pau II, tot urgint-nos a viure en la gràcia que l'Anyell ens ha guanyat, ens diu: «Comprometeu-vos a viure en gràcia. Jesús ha nascut a Betlem precisament per això (...). Viure en gràcia és la dignitat suprema, és l'alegria inefable, és garantia de la pau, és un ideal meravellós».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Encara que jo [Joan Baptista] he nascut abans que Ell, a Ell no li limiten els llaços del seu naixement; perquè tot i que neix de la seva mare en el temps, va ser engendrat pel Pare fora del temps» (Sant Gregori el Gran)

- «Crist és l'anyell que lleva el pecat del món. Lluitem per a viure sempre en gràcia, lluitem contra el pecat. La bellesa de l'ànima en gràcia és tan gran que ens fa agradables a Déu i dignes de ser estimats» (Benet XVI)

- «Seguint els sants Pares, ensenyem unànimement a confessar un sol i idèntic Fill, nostre Senyor Jesucrist, perfecte, ell mateix, en la divinitat i perfecte en la humanitat, veritable Déu i veritable home (...), 'semblant a nosaltres en tot, llevat del pecat' (He 4,15); (...) nascut de la Verge Maria, Mare de Déu, segons la humanitat» (Catecisme de l'Església Catòlica nº 467)